

Bilag 1.**Nationalbanken i København.**

Den 24. September 1914.

Da de ved Lov 12. Juli 1907 om Forlængelsen af Nationalbankens Octroi fastsatte Funderingsbestemmelser for Bankens Sedler (Lovens § 7, 1—3) har vist sig ikke at kunne opretholdes under den nuværende Krigs- og Krisetid i Europa, skal undertegnede Direktion tillade sig at andrage den kongelige Bankkommissær om, at der i Henhold til Lovens § 7 maa søges udvirket en kongelig Resolution, hvorved der meddeles Banken Lempelser i disse Bestemmelser. Det bemærkes, at Bankens Repræsentantskab, hvem Sagen har været forelagt, samstemmer i Fremsendelsen af nærværende Andragende.

Efter den sidst foreliggende Opgørelse, medio September, udgjorde Bankens Metafond 74,252,000 Kr., den cirkulerende Seddelmængde 202,397,000 Kr. Da sidstnævnte normalt kun maa udgøre det dobbelte af førstnævnte, var der altsaa udgivet 53,893,000 Kr. „for meget“. Aarsagen hertil og til, at dette Misforhold meget vel kan stige i den følgende Tid, er for Metafondens Vedkommende den praktiske Ugørlighed ved at skaffe Guld, for Seddelmængdens — næst efter den sandsynlige Hengemmelse af en Del Sedler — fornemmelig, at den udenlandske Kredit nu er spærret for det hjemlige Næringsliv, der naturligt søger den erstattet hos indenlandske Banker, det vil sige til sidst Nationalbanken.

I og for sig har denne Bevægelse, selv om man ufrivilligt er kommet ind paa den, sine meget gode Sider. I Tider som disse er det Nationalbankens Pligt at strække sig saa vidt som muligt, vel ogsaa noget videre, end den ellers vilde gøre, i Ydelse af Kredit imod realisable Sikkerheder — stillede af de paagældende selv eller navnlig af de private Banker —, men selv naar Krisetiden er forbi, maa det vedblivende være en hjemlig Opgave at formindske Gældsforholdet til Udlandet, vort Næringslivs Afhængighed af udenlandsk Kredit.

Denne Betragtning medfører imidlertid, at de Forholdsregler, som Nationalbanken nu søger udvirkede som midlertidige administrative Lempelser, kunde der være Spørgsmaal om senere at søge gjort varige ad Lovgivningens Vej. Thi som Funderingsreglerne nu er, mener Banken, at den ikke heller, naar normale Forhold vender tilbage, helt kan fyldestgøre de Krav, der med Rette kan stilles til den.

Idet man altsaa forbeholder sig, hvis Bankbestyrelsen senere faar Aktionærforsamlingens Tilslutning, at søge de Lempelser, der nu andrages om ved kongelig Resolution, lovfæstede, skal man tillade sig at fremsætte følgende motiverede Forslag til en midlertidig — eventuelt varig — Ændring af Funderingsbestemmelserne.